

РЕШЕНИЕ

№ 1490

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10066** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК във връзка с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Делото е образувано по жалба от Б. З. Б., с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], срещу Заповед № 3383з-977/07.10.2022г. , издадена от началник на 08 РУ - МВР при СДВР.

С жалбата се иска отмяната на заповедта по подробно изложени правни и фактически съображения: не били обсъдени от дисциплинарно-наказващият орган доводите в писмените обяснения и възражения. Твърди се, че от обективна страна преписката не била приключена в срок поради необходимост от снемане на писмени сведения от конкретно лице – П. К. М., което било търсено многократно и не било установено на адреса си нито след лична проверка нито по телефон за връзка, без което не можело да се направи обосновано предположение или правен извод, дали преписката касае деяние от частен или общ характер, данните са за лице, взело автомобил на лизинг, което е спряло плащанията за автомобила и не е предало обратно автомобила на фирмата. Претендира, че се целяло в най-кратък срок да бъде наложено дисциплинарно наказание.- за едно и също второ по вид нарушение в условията на изтърпявано друго такова. - по заповед № 3383з-666/22г., което не било оспорено по съдебен ред а по вътрешно-ведомствен ред. В предложението било посочено, че се касае за "неотработени в срок и "забавени" материали, които понятия не съставлявали форми на дисциплинарно нарушение по Глава 8 Дисциплинарна отговорност, като се

позовава на съдържанието на чл.199, ал.1, т.3 от ЗМВР. Претендира, че други нарушения по чл.199, ал.1 ЗМВР не са извършени от жалбоподателя, следвало да бъде приложен чл. 197, ал.2 ЗМВР. Претендира, че случаят му попада в приложното поле на чл.209, ал.1, т.4 ЗМВР, претендира се от правна страна, че в срока на изтърпяване на наложено му дисциплинарно наказание по чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР, можело да бъде санкциониран само за друго нарушение по същата разпоредба.

Също жалбоподателят претендира, че преписката, за която му е наложено дисциплинарно наказание е била предмет на предходна дисциплинарна проверка, съгласно която със Заповед № 3383з-666/22г., е наложено първо наказание, но същата не е била констатирана като неотработена в срок, въпреки, че се е водела на отчет и физически е била налична - на предварителна проверка при жалбоподателя. Това не било отчетено от дисциплинарно-разследващия орган в производството по издаването на тази заповед. В хода на издаването на обжалваната заповед по делото - Заповед № 3383з-977/22г. органът не е възприел, че преписката не е приключена на фаза предварителна проверка по обстоятелства, независещи от извършващия проверката. По посочените независещи причини от жалбоподателя, лицето не могло да бъде намерено и нямало възможност да се изясни случая доколко касае правомощията на полицията, за което фирмата лизингодател по неясни причини уведомила органите на МВР 6 месеца след първоначално заявените събития. Касаело се за обективна невъзможност за извършване на проверка в цялост и за приключването на преписката в срок, не можело да се търси форма на висна от извършващия проверката, не ставало въпрос за виновно или умишлено неизпълнение на заповеди или други подзаконовни нормативни актове. Счита тенденциозно отношение с цел повторно налагане на наказание за едно и също нещо. Ако целта била да се констатира нарушение при условията на системност, то имало друг ред за водене на дисциплинарно производство.

Претендира се и допуснато съществено процесуално нарушение, което не можело да бъде saniрано с последващи действия - нарушение на правилата на Инструкция № 8121з-877/21г. за дисциплината и дисциплинарната практика - чл.15, ал.1, т.1 и т.3, относно изискването в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно-разследващия орган да се включват служители от структурно звено, различно от това, в което работи служителът, срещу когото се води проверката по чл. 205, ал.2 ЗМВР или дисциплинарното производство. В случая служителът К. Й. - разузнавач в Първа Криминална група "Престъпления против личността" при Сектор "Противодействие на криминалната престъпност" при 08 РУ - СДВР, който бил в същото структурно звено, в което работел и жалбоподателят.

Също жалбоподателят изтъква, че със Заповед № 3383з-666/07.07.2022г. му е наложено наказание "писмено предупреждение" за срок от 6 месеца на основание чл. 199, ал.1, т.3 ЗМВР, а с настоящата заповед № 3383з-977/07.10.2022г., издадена въз основа на предходната заповед, за идентично нарушение, му е наложено наказание по реда на чл.200, а.1, т.1 ЗМВР "писмено порицание" за срок от 6 месеца, което счита за недопустимо.

На следващо място жалбоподателят изтъква, че простото пресъздаване на нормата на чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР, не може да ангажира дисциплинарната му отговорност, след като нямало данни, които да потвърждават обстоятелства за с нарушение. като време, място, начин, формата на вината или настъпилите вредоносни и обществено опасни последици за трети лица и институции.

Жалбата се поддържа лично от жалбоподателя Б. З. Б. и адв. Н.. В ход по същество и в писмена защита се иска от съда да отмени оспорената заповед.

Ответникът - началника на 08 РУ - СДВР, чрез юрк. Б., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на заповедта на всички основания по чл.146 АПК.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, като обсъди доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта

Съгласно чл.211 ЗМВР, заповедите за дисциплинарни наказания се обжалват по реда на АПК. Оспорената заповед е връчена на дата 07.10.2022г., а жалбата до съда е от дата 20.10.2022г., с оглед на което е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК и съдебното производство е допустимо..

По основателността на жалбата съдът приема следното:

Със Заповед № 3383з-977/07.10.2022г., издадена от началник на 08 РУ - МВР при СДВР, на инспектор Б. З. Б., на длъжност разузнавач V степен в 02 група "Престъпления против собствеността" на сектор "Противодействие на криминалната престъпност" към 08 РУ на СДВР, съобразно критериите, посочени в чл.206, ал.2 от ЗМВР, при спазване на принципа на съразмерност, е определен размер на наказанието от 6 месеца, като съответен на извършеното от Б. Б. дисциплинарно нарушение на „чл.194, ал.1, т.1 ЗМВР“ видно от стр.8 от заповедта, наложено е дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца, за допуснатото нарушение по чл.194, ал.1, т.1 ЗМВР на основание чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР -като наказанието е наложено във връзка с чл.200,ал.1, т.1 ЗМВР.

В мотивите на заповедта органът се е позовал на установеното във връзка с докладна записка с рег.№ 3383р-26979/02.08.2022г. от инспектор И. И. - за началник на 02 криминална група "Престъпления против собствеността", сектор "Противодействие на криминалната престъпност" при 08 Районно управление към Столична дирекция на вътрешните работи, касаеща проверка съгласно три заповеди на ответника. С тази докладна се установявало нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателя Б. З. Б., които са приети за относими към чл.194, ал.2, т.1 и т.2 ЗМВР" неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, за което на основание чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР - се предвиждало налагане на дисциплинарно наказание "порицание" . От фактическа страна в докладната записка било установено на дата 02.08.2022г. от инспектор И. И. - пряк ръководител на жалбоподателя, след извършена проверка чрез деловодна система АИСД- МВР(08 РУ - СДВР), раздел "Опис на предадените материали " за месец юли 2022г., водена от жалбоподателя, че е налице една просрочена преписка , а именно с вх. № 338300-21137/11.04.2022 г. по описа на 08 РУ - СДВР.

На основание данните в докладната и Предложение от 03.08.2022г. от главен инспектор И. П., била издадена заповед № 3383з-745/03.08.2022г., съгласно която с цел изясняване на фактите и обстоятелствата по докладната, е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя и определен дисциплинарно разследващ орган в

състав от трима членове: И. П. - началник сектор "Противодействие на икономическата престъпност" към 08 РУ СДВР, К. Й.- разузнавач в 01 група Престъпления против личността на сектор Противодействие на криминалната престъпност, и Д. М. - началник група "ТП - Д." в сектор Охранителна полиция към 08 РУ - СДВР. Тази заповед е връчена на жалбоподателя на 04.08.2022г., същият е заявил, че не желае да бъде подпомаган в защитата си. Заповедта за образуване на дисциплинарно производство е издадена комисар Д. Б., назначен с изрична заповед на директора на СДВР - по заместване на титуляра от 03.08.2022г.

В хода на дисциплинарното производство на жалбоподателя е връчена покана № 3383р-27004/04.08.2022г., с която жалбоподателят на основание чл.207, ал.11, вр. ал.8, т.1 ЗМВР е поканен да се запознае със заповедта за образуване на дисциплинарното производство. и да даде писмени обяснения, разяснени са му и правата. Жалбоподателят е депозирал писмено обяснение на дата 09.08.2022г., което е обсъдено на стр.2 от мотивите на оспорената заповед, в това число е посочено, че отношението на началника му Д. Б. било тенденциозно.

Със заповед № 1013/08.08.2017г. министъра на вътрешните работи, са утвърдени вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР, а с изрична заповед от 10.01.2022г. на началника на 08 РУ - СДВР са определени конкретни служители, които да контролират движението на преписките. За сектора, в който заема длъжност жалбоподателя, е определен гл. инспектор Д. Б. - началник сектор "Противодействие на криминалната престъпност".

За жалбоподателя е изготвена кадрова справка - от 09.08.2022г. , видно от която, същият е заемал длъжност в системата на МВР от 2008г. в 02 РУ - СДВР, на заеманата длъжност в 08 РУ - СДВР бил назначен от 16.03.2022г. В кадровата справка са посочени данни за награди от 2007г. и 2010г. Посочено, че имал наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от 6 месеца от началник 08 РУ, съгласно Заповед № 513з-666/07.07.022г., считано от същата дата, както и други три дисциплинарни наказания, които били заличени със заповед от 07.07.2022г. Съгласно Протокол от 08.09.2020г., жалбоподателят е запознат със специфична длъжностна характеристика, утвърдена със заповед на министъра от 16.06.2015г.

По делото е представен опис на предадените преписки от дата 01.01.2022г. до 31.07.2022г. - 36 страници.

По твърдението, че с оспорената по делото заповед жалбоподателят е наказан повторно за едно и също нещо, съдът установи следното:

Съгласно заповед № 3383-666/07.07.2022г., издадено от началника на 08 РУ - СДВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от 6 месеца за дисциплинарно нарушение по чл.199, ал.1,т.3 ЗМВР. Заповедта е обоснована в мотивите с данните по докладна записка от 29.04.2022г. На същата дата от страна на старши инспектор Д. И. К. - началник на 02 група "Престъпления против личността" в сектор противодействие на криминалната престъпност" към 08 РУ - СДВР - пряк ръководител на жалбоподателя, била извършена проверка, като се установило наличието на неотработени в срок материали, заведени с входящ или регистрационен деловоден номер на 08 РУ - СДВР, както следва: №338300-3027/26.05..2021г.; №338300-5323/07.09.2021г.; № 338300-5248 /01.09.21г.; №338300-4827/11.08.21г.; №338300-458 /26.01.22г.; №338300-928/ 17.02.2022г.; № 338300-2675/26.01.22г., № 338300-10976/28.03.22г. и

№338300-10430/23.03.2022г., извършена била и физическа проверка на преписките, извършени са проверки за движение на преписките чрез обаждане до заявителите, в заповедта изрично било посочено, че описаното в докладната записка от 29.04.2022г. дисциплинарно нарушение, извършено от жалбоподателя, се изразява в това, че за периода 26.05.2021г. до 29.04.2022г. не е спазил сроковете по отработването на материали, възложени му за пълно и срочно отработване, с което нарушил нормите на АПК, вътрешните правила за организиране на документооборота в МВР с явни материали и организационните заповеди, издавани през 2021г. и 2022г. от началника на 08 РУ - СДВР, с които заповеди жалбоподателят бил запознат.

Видно е, че заповед № 3383-666/07.07.2022г. обхваща периода до 29.04.2022г., тоест, процесната преписка не е била просрочена към тази дата, тъй като е разпределена на 11.04.2022г. на жалбоподателя, предадена на жалбоподателя на 12.04.2022г., срокът за отработването ѝ е определен на един месец - до 11.05.2022г. и посочен до 11.05.2022г.

Следователно, жалбоподателят не е наказан за процесната преписка със заповедта от 07.07.2022г., същата обхваща проверка за просрочени преписки до 29.04.2022г.

Възражението на жалбоподателя, че е допуснато нарушение на чл.15, ал.1, т.3 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в министерството на вътрешните работи, обн. ДВ бр. 59/2021г., съдът намира също за необосновано. Видно от разпоредбата : " При възможност в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган се включват служители: (..) 3. от структурно звено, различно от това, в което работи служителят, срещу когото се води проверката по чл.205, ал.2 от ЗМВР или дисциплинарното производство;" Видно е от съдържанието на разпоредбата – от употребеното „при възможност“, че се касае за правна възможност, а не императивно изискване, което органът е бил задължен да спазва относно състава на комисията или разследващия орган, конкретно да са назначени лица от различно структурно звено на жалбоподателя. Следователно, не е допуснато нарушение със назначаването на К. Й. за член на дисциплинарно-разследващия орган.

За установеното при проведеното дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, е изготвена обобщена справка на дата 01.09.2022г. от назначените членове на Д., в която подробно е описано установеното при проверката, възприето изцяло в мотивите на оспорената заповед. Обсъдени са подробно изнесените данни от инсп. И. И. за извършената проверка по преписките, разпределени на жалбоподателя във връзка с докладната му записка от 02.08.2022г., описано е снетото сведение от подалото сигнала лице – С. И..Д. е формирал изводи за установеното при проверката, и в заключение е предложено да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 месеца, извършеното от него е квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина по чл.194, ал.2, т.1 и т.2 ЗМВР. Обобщената справка е подписана от всички членове на Д..

На същата дата жалбоподателят бил запознат с обобщената справка, като му е определен срок от 24 часа за допълнителни писмени обяснения и същият е представил такива на 02.09.2022г.

В становище на дата 02.09.2022г., с което дисциплинарно –разследващият орган се е запознал на дата 02.09.2022г. В същото са формирани изводи за достатъчно доказателства за извършено дисциплинарно нарушение, като в същото са обсъдени подробно доводите и възраженията на жалбоподателя, изложени в писменото

възражение от 02.09.2022г. , които по същество са идентични с тези в жалбата до съда. Видно от мотивите, Д. е отхвърлил категорично доводите на Б., че е просрочил времето за отработване на преписката тъй като не е открил лице, чийто сведения били от съществено значение за решаване на преписката, тъй като Б. не е изготвил докладна записка, касаеща удължаване на срока на работата на преписката, съгласно изрична Заповед № 8121з-306/20.03.2015г. за изменение и допълнение на Вътрешни правила за организация на работата в МВР по заявителски материали за престъпления от общ характер, с която жалбоподателят бил запознат срещу подпис.

Също така, Д. в мотивите на становището отхвърля категорично твърдението на инспектор Б., че не е открито лицето, тъй като също не е изготвен никакъв писмен доклад за това. Била извършена и физическа проверка на преписката, в това число било снето сведение от подалото сигнала лице - С. И., който в сведението си заявил, че нито с него, нито с някого от неговите колеги е установен контакт от страна на МВР за периода от подаването на сигнала до датата на сведението - регистрирано на дата 29.08.2022г. И. споделил, че към момента на подаването на сигнала автомобилът, който бил обсебен, бил с известно местоположение - в А., бил установен и ползвателят му към този момент от служители в А., на И. било известно, че автомобилът не е обявен за издирване. Констатирано е по фактите, че жалбоподателят едва на 10.08.2022г. е изпратил преписката - почти три месеца след срока, без да е изготвено искане за удължаване на срока за извършване на проверката и 6 дни след запознаване със заповедта за образуване на дисциплинарно производство. Следва да се посочи, че и пред съда жалбоподателят не е ангажирал доказателства по твърдението си за причините, да не приключи преписката в срок – ненамиране на П. К. М., нито поясни какво е значението да бъде снето обяснението му по искането на заявителя конкретен автомобил да бъде обявен за издирване.

В становището са обсъдени и възраженията на Б. за повторност на процесното наказание, които са отхвърлени също., като е посочено, че със Заповед № 3383з-666/07.07.2022г. е наложено дисциплинарно наказание за просрочени преписки за периода 01.01.2021г. до 04.04.2022г., а настоящата проверка била за периода от 11.04.2022г. до 03.08.2022г. Също е обсъдено и възражението на жалбоподателя, че в състава на Д. е включен член, в нарушение на чл.15, ал.1, т.3 от Инструкцията. Д. е приел, че се касае за служители от 01 и 02 т.е. различни структурни звена. Възраженията на Б. са приети за неоснователни. И е формиран извод, че не следвало да се вземат предвид. Също е посочено, че въпреки наложеното на Б. наказание преди два месеца, същото не е постигнало възпитателен ефект и същият е показал небрежност. Д. е направил предложение за налагане на дисциплинарно наказание, възприето изцяло в мотивите на оспорената заповед.

Становището е подписано от двама от членовете – не е пописано от инспектор К. Й., за който е направено обсъждане, че е допустимо да бъде член на Д..

Видно е, че съгласно оспорената по делото заповед, жалбоподателят е наказан за дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.1, т.1 ЗМВР – стр. 8 от заповедта, последен абзац, четвърто изречение, допуснато от него във връзка с преписка № 338300-2137/11.04.2022г. Както следва от мотивите на самата

заповед и обсъдените до тук заповед за образуване на дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, от обобщената справка и становището на Д., дисциплинарното производство е образувано и извършена проверка, съответно са събрани писмените обяснения и възражения на жалбоподателя за дисциплинарно нарушение на друга разпоредба - чл.194, ал.2, т.1 и т.2 ЗМВР във връзка с преписка № 338300-2137/11.04.2022г.

От данните по делото следва, че конкретно във връзка с преписка във връзка с преписка № 338300-2137/11.04.2022г. срещу жалбоподателя не е образувано дисциплинарно производство за допуснато дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.1, т.1 ЗМВР. Второ, такава разпоредба не съществува, доколкото чл.194, ал. 1 ЗМВР не съдържа подразделение с точки.

Така изложеното води до извод а незаконосъобразност на оспорената заповед – поради допуснато нарушение на чл.12, ал.1, т.1 от Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика от 2021г. относно съдържанието на заповедта, което води като правна последица и несъответствие с материалния закон- органът не е посочил конкретна разпоредба по чл.194, ал.2 ЗМВР при определяне на наказанието, съответно процесното дисциплинарно наказание е наложено без при определянето му органът да е посочил конкретната нарушена хипотеза по чл.194, ал.2 ЗМВР. Съгласно чл.12, ал.1, т.1 от Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика от 2021г., при квалифицирането на дисциплинарното нарушение се определя неговият вид по чл.194, ал.2 ЗМВР. Дисциплинарно-наказващият орган не е направил това в мотивите на оспорената заповед – в смисъл липсва изявена негова изрична воля в частта на заповедта, в която посочва, че определя наказанието – стр.8 от заповедта, последен абзац. Видно е от този абзац, че е посочено, че Б. Б. е извършил дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.1, т.1 ЗМВР, но е цитирал изцяло текста на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, който е със следното съдържание“: неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители; Волята е неясна – само подчертаната част от текста следва да се има предвид като воля на дисциплинарно-наказващия орган. Дори и да е така, в мотивите на оспорената заповед са цитирани редица заповеди на министъра на вътрешните работи и на началника на 08 РУ, не става ясно кои точно заповеди на преки ръководители се има предвид няма цитирани заповеди на преки ръководители. Допуснато е съществено несъответствие при определянето на вида на извършеното нарушение, е пречка съдът да провери волята на дисциплинарно-наказващия орган, дори и да се дължи на техническа грешка, несъответствието не може да бъде saniрано, нито съдът може да замести дисциплинарно-наказващия орган. По тези съображения, съдът е безпредметно да установява дали по конкретната преписка жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение и да определя правната му квалификация. Съдът в производството по делото е компетентен само да провери законосъобразността на оспорената заповед, но не и да реши спора по същество относно отговорността му.

Жалбата е основателна и съдът следва да постанови отмяната на заповедта. По претенцията на жалбоподателя за разноски , е видно, че същият е заплатил държавна такса в размер на 10 лв., а за адвоката е договорено и посочено като платено възнаграждение в размер на 750 лв., съгласно договора за правна защита и съдействие лист-147 от делото. За разноските следва да бъде осъдено юридическото лице – Столична дирекция на вътрешните работи.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Б. З. Б., с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], Заповед № 3383з-977/07.10.2022г., издадена от началник на 08 РУ - МВР при СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи. да заплати на Б. З. Б., с ЕГН [ЕГН] сумата от 760 (седемстотин и шестдесет) лева за разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: